

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— Maros-Vásárhely, —
Szentgyörgy utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

Megjelenik:
minden vasárnap egy iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Gönczi János.

(tanítói működésének 30. évfordulója alkalmából.)

Maros-Vásárhely sz. kir. város egyik leg-
régibb és ma is jóhírnévnek örvendő közintéze-
tének: az ev. ref. egyház elemi leányiskolájának
egyik rendkívül érdemes tanítójáról emlékezünk
meg a jelen sorokban, abból a nevezetes alka-
lomból, hogy mozgalmas, de eredményekben
gazdag pályafutásának 30. évéhez ért.

Gönczi János életében akár azt a munkát
tekintsük, amelyet hivatalos állásával járó köte-
lességei rászabtak, akár azt a ténykedését viz-
sgáljuk, amelyet a társadalmi életben részint mint
közharczos, részint mint vezérmunkás kifejtett;
egyként megérdemli a meleg méltatást és az
őszinte elismerés szavait éppen azon helyről,
ahol derüs ifjuságának nemes lelkesedését s ké-
sőbb férfikora munkaerejének legjavát áldozta
fel a népmivelés, a közboldogulás előbbrevitele
érdekében.

Mint ideális lelkesedésű, nemes harcra
kész ifju ezelőtt 30 évvel indult utnak a nép-
oktatás nagy mezejére, hogy egyházának, hazá-
jának, nemzetének szolgálatot tegyen. És dolgo-
zott ifjui tüzzel, úgy, mint nálánál jobban senki
más. Itt az alapvető tudományok, a nemes er-
kölcsök, a haza- és emberszeretet, az Istenféle-

lem nemes magvait hintegetve, amott gyomot,
az emberi boldogulás akadályait irtogatva, má-
sutt meg a társadalom, az egyesületi élet, a
kultura előhaladását célzó mozgalmakban véve
tevékeny részt.

Nemzedékek egész raja került ki e három
évtized alatt az ő kezei közül, akik szerteszt
oszolva a társadalmi, a családi életben, a csa-
ládi életben: a hazának derék, hasznos honleá-
nyaivá és honpolgáraivá lettek s akik az ő sike-
res, bölcs nevelői eljárásának, rátermett tanítói
képességének mind megannyi élő bizonyosságai.
S bár a tanító és tanítvány közötti függő vi-
szonyra az idő már régen sűrű fátylat dobott s
az iskolai élet kötelességei helyébe az élet ko-
moly és nehéz feladatai léptek: az ő volt ta-
nítványai közül bizonynyal egy se lesz olyan,
aki ne emlékeznék szivesen, lelki örömmel vissza
iskolai életére és arra a példaszerű munkás,
jólelkű, finom modoru és örökké derült kedélyű
tanítójára, aki a gyermeke léleknek megfelelő
játsziséggel vezette őt a tudományok csarnokába
s ápolta fogékony lelkében a jónak és nemes-
nek fejlődő csiráit.

Am amilyen áldásos az ő tanítói működése,
épp olyan hasznos, tiszteletreméltó és maradandó
becsü mind az a sokoldalú munkássága, amelyet
mint társadalmi ember az egyházi életben, a jó-

tékonyság és kulturális célú intézményekben évtizedek óta kifejt.

Egyszóval el lehet mondani, hogy Gönczi János egész eddigi élete a sokirányú, szakadatlan munkásság láncolata volt és ami nagyon csodálatos: a sok munka nemhogy elfárasztotta, meggyöngítette volna: ellenkezőleg — meg-edzette. Aki őt ezelőtt harmincz évvel ismerte, csaknem ma is abban a munkabíró erőben, abban az elpusztíthatlan jó egészségben és jókedélyben találja, mint akkor — a rózsás ifjúkor boldog éveiben.

S ha egészségtől duzzadó, telt arcza mellett — a melyre alig-alig szántott be valamit az idő — nem látnók a valójában csak nagyon keveset bizonyító ősz hajszálakat: bizony még most is fiatalnak gondolnók. Pedig e viharedzett férfiú vállait immár 52 év nyomja! . . .

Ha végig tekintünk most élete folyásán s kutatunk az okok után, amelyek neki ez élet-erős férfikort biztosították: könnyen rájöhethünk amaz egyszerű életbölcseleti elvre, amely egy-uttal tanulságképpen is foly életéből s mely e három szóban foglalható össze: munka, mérték-letesség és jókedély.

Dabóczy György.

Egy róm. kath. pap bucsuszava a pápához.

Melyben kifejti, hogy a fülbegyónás tisztán emberi intézmény.

Irta: Gian Giacomo Maurette; fordította: Szabadi Béla.

A fülbegyónás tisztán emberi intézmény. Vizsgáljuk csak meg a kérdést.

A fülbe gyónás oly kevésbé volt ismeretes négyszáz évvel az apostolok kora után, hogy Szent Chrysostomus kifejezetten azt mondá: „Isten azt rendeli, hogy ne tegyünk vallomást, hanem egyedül neki; itt bizonyítékok nélkül ítélkeznek s Isten egyedül látja a vallomást.“ (Omel. XXVIII) Chalons sur Seine-ben a IX. században tartott zsinat kimondta, hogy a fülbegyónás még nem volt elrendelve. Csak a XIII. században, 1215-ben ment ez a gyakorlat határozatba a negyedik lateráni zsinaton és vált kötelezővé. A fülbe gyónás tehát nem apostoli intézmény: és ha nem így lenne, az következne, hogy az apostolok és a papok, a kik utánok következtek, tizenkét évszázadon át megakadályozták azt, nem tudván, hogy az Ur ítélőszéket helyezett e földre és birákat, a kiknek hatalmat adott, hogy az ő nevében bűnbocsána-

tot osztogassanak vagy azt megtagadják. Ilyen tudatlanságot sem az apostoloknak, sem az eredeti egyház papjainak tulajdonítani nem lehet.

A római theologusok, bebizonyítandó, hogy Jézus Krisztus maga volt az, a ki a gyónást elrendelte, nagy zajt csapnak az Irás ama részeivel, a melyekben olvasható: „Valakinek megbocsátjátok bűneiket, megbocsátatnak nékik; a kinnek megtartjátok, megtartatnak.“ (János XX. 23.) „Valakiket megkötöztök a földön: mennyben is kötözve lesznek; és valakiket megoldoztok e földön, oldozva lesznek mennyben is.“ (Máthé XVIII. 18.) Hogyan lehessen megkötözni vagy megoldozni a bűnösöket és megbocsátani vagy megtartani a bűnöket, mondják ama doktorok, ha nem jelentetnek meg?

Hallgass ide olvasóm! Ama nagy Pünköszt reggelén Péter apostol azzal az isteni erővel, melyet a Szent Lélek sugallt amaz ihletet férfiak beszédébe, megmagyarázta a zsidóknak, hogy a Názáreti Jézus, a kit ők halálra hurczoltak az ő gonosz kezeikkel, összetörte ahalál bilincseit, felszállt a mennybe s onnan önti ki tanítványaira a megígért Szent Lelet, hogy tudja azért az Izraelnek egész háza, hogy ez az Istentől tétetett Urrá és Krisztussá. (Csel. 2.) Ezeket pedig mikor hallották volna, szivekben megkeseredének és mondának: „Mit cselekedjünk, Atyámfiai, férfiak?“ Elérkezett a pillanat, a melyben az apostolok először éltek a hatalommal, melyet velök közölt az isteni Mester, megkötözni vagy megoldozni, megbocsátani vagy megtartani a bűnöket. Az apostolok viselkedése fogja alapját szolgáltatni válasznak. Vajjon az apostolok imigyen feleltek-e a sokaságnak, mely az üdvösség utját kereste: „Jöjjetek, gyónjátok meg meg bűneiteket és mi feloldozunk titeket?“ Őh nem; hanem azt felelték: „Térjete meg; és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében, a bűnöknek bocsánatjokra.“ Mi is, Kedves olvasóm, térjünk meg, bánjuk meg bűneinket, higgyünk a mi Urunk Jézus Krisztusban, és a mi bűneink megbocsátatnak nekünk.

A bűnök bocsánatának hatalma, melyet a Jézus Krisztus az apostolokra ruházott, nem jelentett mást, mint azt az örömhirt a bűnbocsánatról, a melyet a Jézus Krisztus szerzett s a melyet, hogy az egész világgal közöljék, az apostoloknak missziója volt. „A ki hijénd, idvezül, a ki pedig nem hijénd, elkárhozik.“ (Márk XVI. 16.)

„Mondom néked“, így szól Jézus Krisztus egy farizeushoz, a bűnös asszonyról beszélve, „hogy az ő sok bűnei megbocsátattak neki“. (Lukács VII. 47.) De Jézus nem mondja, hogy ha meggyonja azokat. Péter apostol a zsidókhöz intézett második prédikációjában azt mondja: „Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy töröltessenek el a ti bűneitek“. (Csel. III. 19.); de nem mondja nekik: „Gyónjátok

meg büneiteket a papoknak, vagy: Jöjjetek gyónjatok nekünk és mi feloldozunk titeket“. „Térjete meg és higyjete az Evangyéliumnak“ (Márk I, 15.) mondja az Ur; de sohasem mondja: „Gyónjatok a papoknak“.

Mi is azért, kedves olvasóm, bánjuk meg büneinket, térjünk meg és higyjünk az Evangyéliumnak és a mi büneink meg fognak bocsáttatni nekünk.

Tudom jól, hogy rám csitálják Jakab apostolnak következő igéit: „Valljátok meg egymásnak büneiteket“ (V. 16.). Igen Jakab apostól azt mondja: „Valljátok meg egymásnak büneiteket“; de nem mondja: „Valljátok meg a papoknak.“

Továbbá Szent Jakabnak ama szavai semmit sem bizonyítanak a penitencia sakramentuma mellett; mert a római egyháznak ugyanazon hittudósai szerint valamely jelkép csak úgy lehet sakramentummá, ha a mi Urunk Jézus Krisztus által szereztetett. Nos, ama szavak egy apostolnak szavai és az apostolok sem megbízást, sem hatalmat, sem küldetést nem nyertek arra, hogy sakramentumokat szerezzenek.

Végül Szent Agoston is elveti a fülbe gyonást, és ime mit mond Vallomásainak X. könyvében a 3. fejezetben:

„Hogy közöljem az emberekkel lelki szenvedéseimet? Képesek-e ők meggyógyítani engem, ők, a kik épp oly restek a maguk nyomorusága orvoslásában, mint a milyen kíváncsik a mások bajaira? Oh, én Istenem, egy kiváltságnál fogva, mely egyedül téged illet meg, te mindeneknek jelenvaló vagy, a kik messze futnak tőled! Megértenek azért és keresnek téged, és mihelyt megtérnek büneinkből megtalálnak téged az ő sziveikben, minthogy te lakozást véssz mindazoknak szívében, a kik vallást tesznek néked az ő nyomoruságukról, és a kik egy fárasztó eltévelyedés után a te karjaidba vetik magukat és a te kebleden kisírják magukat. A te atyai kezéd letörli az ő könyeiket; de azok inkább hullanak és gyönyörűséget szereznek, mert az ő Teremtőjük maga gondoskodik arról, hogy megvigasztalja őket, és nem az emberek, a kik nem egyebek, mint hus és vér“.

A bizonyítékul felhozott idézetekhez még más tekintélyeket is sorakoztathatnánk, a kik a fülbe gyónás ellen harcolnak. De azt hiszem, hogy amazok elégségesek annak bebizonyítására, hogy a gyónás, a melyről szó van, csupán emberi találmány. A pápák és püspökök aggódva jövőjük felett és a fennmaradás vágyától hajtva, felhasználták azokat az évszázadokat melyekben teljhatalmuak valának, hogy jogot formáljanak maguknak arra, hogy megtudják az emberek gondolatait, szavait és tetteit. És éppen azokban az évszázadokban, oly közel a Reformációhoz, 1215-ben, a negyedik laterani zsinaton a püspökök kötelezővé tették a gyónást; mint a mi biztos eszköz

arra, hogy a pápa látatlanul a leghatalmasabb királyok tanácsában részt vegyen, biztos eszköz arra, hogy a családok titkait metudják és az államok sorsát intézzék.

Isten igéje.

József életéből.

Moz. 47. 11—11.

Gyermek koromból emlékszem, hogy Dávid története nem volt előttem már olyan érdekes mihelyt király lett belőle. József története is elhalványul a gyermek előtt, a mikor odáig ér, hogy vágyainak célját elérte és öreg atyját keblére ölelte. Ez után már nem olyan érdekfeszítő az ő története.

A legtöbb embernek élete már nem vonzó, ha jól megy a dolga és elérte célját.

Mégis találunk elég szép és megkapó részleteket József életében azután is, amikor már a boldogság révpártjába evezett. Nagyszerű az ő jellemében az, hogy a nagy szerencse közt és magas dicsőséges helyzetében sem bizakodott el. Nagy hivatalában is ápolja az övéihez való benső és gyöngéd szeretetet. Különösen szép vonás az ő életében az, hogy öreg atyja iránt hálát és tiszteletet tanusított az ő fényes hivatalában is.

Ott áll József az ő atyjának halotti ágyánál. Elmondhatod te is kedves atyámfia magadról azt, hogy szülőd iránt való hála kötelezettségnek megfeleltél? Az ő élet estéjét a lehető kellemetessé tetted-e? Hogyan állsz meg atyád és anyád koporsója mellett, ha bánat könny vegyül panaszodba a felett, hogy sokat mulasztottál a jó szülőkkel szemben?

Jákob magához hivatta Józsefet, amikor érezte, hogy utolsó órája közeledik. Megelőzőleg tudjuk az írásból azt, hogy József gazdag ajándékkal és táplálékkal halmozta el öreg atyját. Boldog érzés az, ha szülőink életestéjét a hála és jótett gazdagságával aranyozhatjuk meg.

Az öreg Jákobnak sokszor volt eszében a halál gondolata. Mikor Józsefnek széttépett, véres ruháját meglátta, megjosolta azt, hogy nemsokra a halottak országába fog utazni. Mikor pedig megtudta, hogy fia él, akkor ez volt első szava: Most már szívesen halok meg. A tiszteletre méltó pátriárcha aggkorában már nagyon elgyengült, ezért emlegette olyan gyakran a halált.

Utolsó órájában volt még egy kérése a fiához, Józsefhez. Ez az ő temetésére vonatkozott . . . Nem azt kérte, hogy fényesen és pompával temessék el. Nem kérte, hogy piramist építsenek sirjához. — Csak az volt az utolsó óhajta, hogy szülőföldére, Kanaánba vigyék holttestét s ott temessék el őt, ne pedig Egyiptomba.

Oh hozzátok haza az idegen földön bujdosó porait! Jobb és csendesebb az örök nyugalom az édes hazai földben. Jézus is szerette azt a földet, amelyen született. Ha nem halt volna ott meg, bizonyára ő is megkérte volna tanítványait arra, hogy temessék ott el, ahol született a karcsu pálmafák árnyékába.

Milyen szép volt az öreg Jákob temetése! Két világrészen át vitték koporsóját. Európán, Afrikán keresztül Ázsiába, hogy eltemessék. — Ott, ahol atyái, Ábrahám és Izsák pihentek, a mamrei sírboltban helyezték őt is el . . .

Évszázadokon keresztül volt ez a sir a zsidó nemzetnek Mekkája, ahová Egyiptomtomból is elzarándokoltak. Évszázadokon keresztül figyelmeztette ez a sir a nemzetet az ő hazájára, az ősi szülőföldre. Emlekeztető jel volt arra, hogy Izrael népe ne feledkezék meg hazája iránt tartozó kötelességéről, ne feledkezék meg Isten jóságos ígéreteiről. — Gondold meg oh népem, szólt ez a sírbolt, Egyiptom csak a te bujdosásod, a te vándorlásod hazája, Kanaán az igazi szülőföld, ide jöjj vissza majd.

Ma is vannak nagy temetések. Fényes halotti kíséret követi a koporsót. Koszorúkkal, virágokkal halmozzák el a diszes ravatalt. Csak úgy ragyog a szeretet áradó szava a pompás selyem szalagokon. Miért nem ragyog ez a szeretet az életben is? Miért nem hintjük a szeretet virágait az élőknek? Miért csak a halottaknak?

Oh hints virágot a te szülődnek, a te testvérednek, a te atyádiának utjára addig, amíg él. Tedd kedvessé az ő életét, amíg vele egy vándoruton vagy. Eljő a halál órája, mikor már késő a szeretet. — A bánat könnye nem mossa le azt a sok igazságtalanságot és méltatlanságot, amit vele az életben elkövettél.

Sok fényes temetés csak arra való hogy a hátramaradt rokonok a világot csalódásba ejtsék. El akarják hitetni a világgal, hogy szeretet köti a halotthoz. A halottnak nem lehet szeretetet adni, mert hiszen az nem fogadhatja el azt. Adjatok szeretetet az élőknek. Ez a krisztusi intés. Ez az evangéliom jelszava.

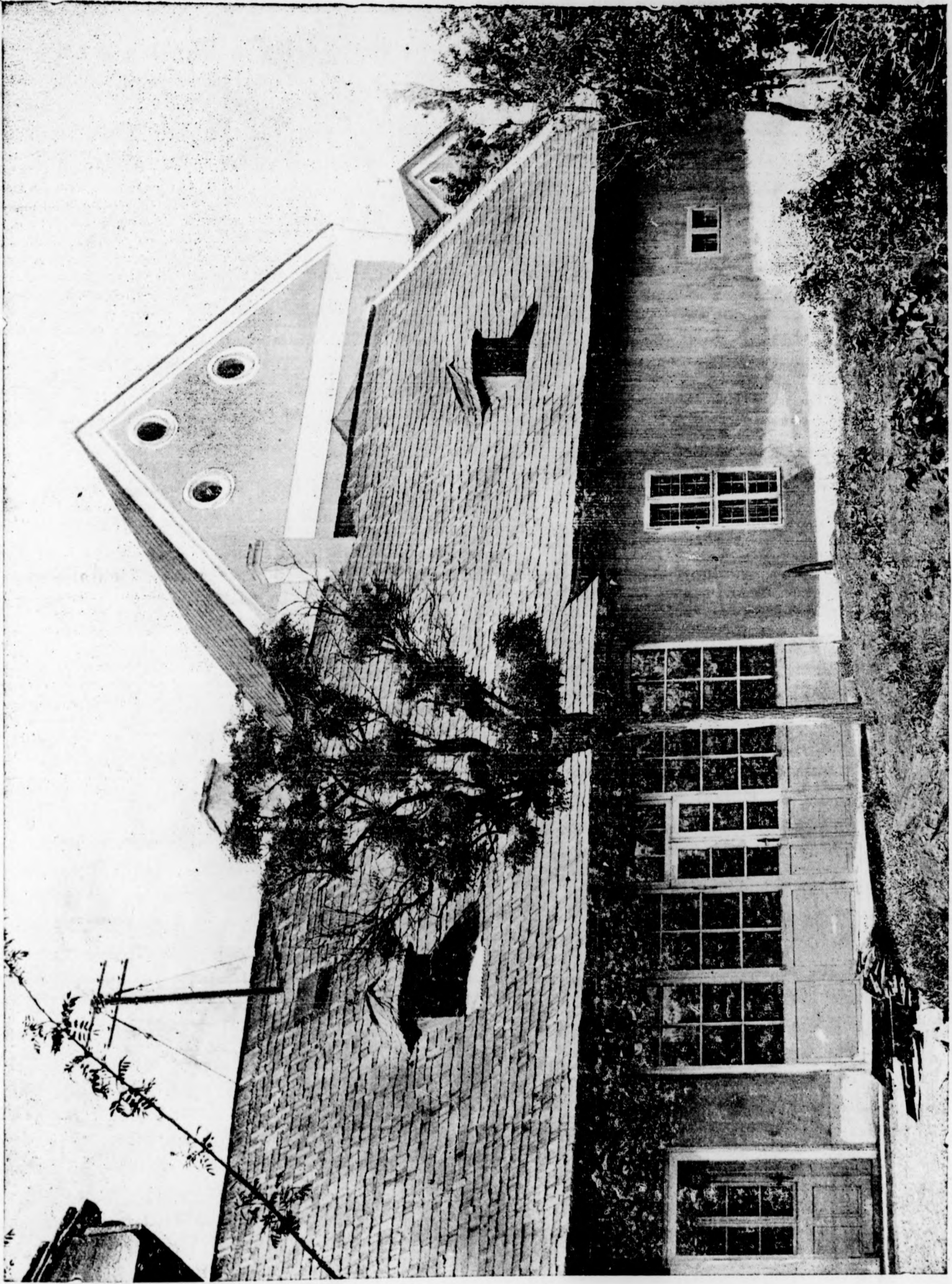
Király Béla.

Ki az a Jézus?

Irta: Dávid Gyula.

Jézus szeretetteljes Idvezítő, mit eléggé bizonyít, mutat az, hogy lejött az Égből, hogy érettünk szenvedjen, meghaljon s így minket megtartson, az égbe, az életre vigyen. „Nincs senkibe nagyobb szeretet annál, mint ha valaki az ő életét adja az ő barátaiért, ti én barátaim leszek“ ugymond a szeretetteljes Idvezítő. Irántunk való szeretetből hagyta ő el a szent eget, a tisztátalan földért, az elesett világért, az angyalok énekét a Sátán kísértéseiről, a dicsőség trónját a fájdalom átkozott keresztjéért és „mikor még erőt-

lenek volnánk, alkalmas időben a gonoszokért megholt“. E földön léte alatt többféleképen kimutatta szeretetét, jó cselekedetekkel járta be a földet, gyógyított minden betegségeket, nyavalyákat, nem vonakodott soha a szegényektől, az elhagyott, a megvetett nyomorultaktól, de sőt mindig örömmel segített azokon, mindig szeret, igaz, résztvevő barátja volt a bűnösöknek. Sirt Jeruzsálem felett, midőn annak bűnére és büntetésére, veszedelmére gondolt. A hozzátérő gonosztevőhöz barátságosan szól, megnyitja az előtt az eget akkor, midőn ő is a halál félelmei közt van. Ellenségeiért, gyilkosaiért, érettünk így imádkozik a keresztfán: „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek“. Könnyen állithatott volna ő a maga védelmére angyalokat elő, de ha ő meg nem hal, akkor meg nem tartathatunk, azért ő itta meg helyettünk a legnagyobb keserűség poharát a mi megszabadításunkra, mert szeretett, azzal a szeretettel, a mely most feltámadása után még nagyobb mi hozzánk bűnösökhöz, mint valaha volt. Ezen szeretettel, részvétellel van ő ma is mi hozzánk, könyörög érettünk, elküldi Szentlelkét, mi nekünk, hogy az megvigasztaljon, erősítsen, tanítson, megtartson bennünket az ő benne vetett hitben, ő benne, egyházában! Szeret ez a Jézus téged bűnöstársam; te érted halt ő meg, irgalommal néz ő most is te reád, fentartotta ő irántad való szeretetét mind e mai napig, ha te eddig közönyös voltál is ő hozzá, ő mégis hív szeretettel még most is. Fogadd el a bűnbocsánatot, melyet ő drága vérére szerzett neked. Lásd, ha valaki pénzét, vagyonát, vagy épen életét kockáztatja, áldozza fel azért, hogy téged valami veszedelemből, fogságból, szegénységből, vagy lehet épen a halálból kiszabadítson, akkor te az ilyen jóltevő embered iránt nem maradsz közönyös! Ugyan hát a Jézus iránt az maradhatnál-e? Hiszen ő többet tett az ilyen jóakarónál is, mert ő az örök haláltól, az örök gyötrelmetől, kárhozattól szabadított, váltott meg az ő szenvedésével, halálával és örök boldogságot szerzett neked az egekben?! Ő maga jön utánad, érted lett sebhelyei így hívnek: lásd hogy szeretlek én téged, jer hát én hozzá. hadd szabadítsalak meg haláloz sebedtől, bűnődől, az örök haláltól! „Ne vesd meg ezen egyetlen szeretetteljes szabadítót, ezen egyetlen igaz barátot, ragaszkodjál erős bizalommal ő hozzá, az ő házához, igéjéhez, hogy megtudhassad a Krisztusnak ama szerelmét, mely minden esméretnél feljebb való, hogy bételjesedjél te is az Istennek ama teljességéig: Meglárod, hogy ő tenéked mindig teljes, tökéletes, szeretet, irgalom, élet és idvesség léssen, a ki gondodat viseli a ki óltalmaz vigasztal, megsegít, megszabadít a halálból is, megtart s mindörökké idvezít az egekben. Jer tehát ezen szeretetteljes egyetlen Idvezítőhöz, jer, jer a Jézushoz! Olvasd el: Luk. 19; 40—44; XXIII:33—43; Ján. X:1—30; XV.:12—15; Róm. V:6—8; Efez. III:17—19.

A Bolyai-ház.

A Bolyai-ház.

Ha az idők végtelenébe letűnt századokban a győzelmes fegyver tette rettegetté a magyarok hirét, ha Nagy Lajos király hatalmának idegen királyok, fejedelmek hódoltak: úgy ma és a nem rég lefolyt időkben a munka, a tudomány szerzett tekintélyt a magyar névnek, tudósok jöttek és jönnek hódolni a magyar lángésznek. Csak 3—4 évvel ünnepelte az egész művelt világ Bolyai Farkas és Bolyai János, magyar tudósoknak nagyságát, örökre szóló lángészét. Minket, kálvinistákat, közelről érdekelnek a Bolyaiak, mert a szó közvetlenebb értelmében a mieink voltak. Bolyai Farkas, az atya, a marosvásárhelyi ev. ref. kollegiumban működött mint tanár; Bolyai János, a fiu, Kolozsvártt született és életének egy részét úgy ifju, mint férfi korában Maros-Vásárhelyt töltötte. Erdély köznemes családjainak egyikéből származtak; a kisküküllő-megyei Domáldon ma is megtaláljuk a régi Bolyai család emlékeit, emlékeinek veszendő nyomát. Hogy nem őrizhettük meg e híres férfiakhoz fűződő legkisebb legegyszerűbb emléket is, az fáj nekünk legjobban. És ha ezek az emlékek, ha a Bolyai ház elpusztult, bátran mondhatjuk, hogy nem a kegyeletlenségünk okozta, hanem a közmondásossá vált kálvinista szegénységünk. Sem egyházaink, sem iskoláink nem részesültek abban a nagy szerencsében, hogy ezerholdas uradalmaknak dus jövedelmét élvezzék, vagy hogy a bőkezű uralkodói kegynek tápláló, hogy ne mondjuk, hizlaló napfényében sütkezzenek; küzdenünk kellett a nyomorral és szegénységgel, önmegtágadással gyűjtött filléreinket nem egyszer elrabolta a dusgnzdaságában elbizakodott hatalmas fekete sereg. Hogy a marosvásárhelyi ev. ref. kollegium tulajdonát képező Bolyai-házat lerombolták, mint a nagy tudósok egykori lakóházát és fényes nevéhez fűződő emléket, annak oka nem a vezetőik és intézők könyelműsége, vagy kegyeletlensége. Bizony, jó lélekkel monhatom, hogy a lerontást megkezdő csákánycsapások számtalan mély, fájó sóhajt csaltak ki a vezetőik és tanárok kebléből, de meg kellett történnie, mert az intézet anyagi erősödése, jövője sok tekintetben ehhez volt kötve. Ha a református püspököknek is volna uradalma, jószága és telt pénztára, akkor nem kellett volna romba dőlnie ennek a nemzeti emlékeknek, akkor fényesebb volna a ref. iskola anyagi heizete is, de ott, a hol az állam is csak fukarul osztogatja az alamizsnát, a hol a szegénység szorit és nyom, ott bizony minden talp-
alatnyi földet értékesítenek. — — —

A Bolyai-ház 1804 ben épült; 3 szobából, konyhából, kamarából és kettős pinczéből állott. Ebben az évben költözött a házba Bolyai Farkas, hol 1856-ig halála évéig lakott. A képünkön látható ház nem mutatja a Bolyai háznak eredeti alakját, mert az

évek hosszú során sok változáson ment keresztül; toldottak a régi épülethez és a régit is másként osztották be, de azért még is szükségesnek tartottuk, hogy olvasóinknak bemutassuk, így is éleget akarván tenni a kegyeletnek.

Ott porlik a hantok alatt . . .

— Anyám halálára. —

Ott porlik a hantok alatt
Gyöngéd szived, az a drága!
Végtelen nagy szeretete
Mindörökre sirba zárva!

De Istenem, hogy is férhet
Ily nagy szív oly szűk gödörbe?
Elszállhat-e szent érzelme,
Ha a halál összetörte?

Ah, soha! ez az örök kincs
Kítör a hant alól is még
És mint égből szakadt szikra
Itt a földön ragyog ismét.

Mit kesergek én tovább még
A nagy búcsun? Oh, a végsőn?
Hisz' érzem, hogy körüllebeg
Hü szellemed, áldón, védőn!

Varsányi Gyula.

Kérés az Olvasókhöz!

Már egy fél esztendeje, hogy a „Vasárnap” szerkesztését átvettük. Ez idő alatt, tőlünk tellhető legbuzgóbb igyekezettel törekedtünk arra, hogy híveinknek oly lapot szerkesszünk, a mely társadalmi, főként pedig evangélikus református szentpontból jó barátjuk, segítő társuk, vezetőjük legyen. Sem fáradságot, sem áldozatot nem kiméltünk e cél érdekében. Jogos tehát kérésünk is, melylyel most kedves olvasóinkhoz fordulunk, hogy támogassák a *Vasárnapot*.

Irányunk a régi, — a kipróbált irány marad: *az ev. ref. hit élesztése, a keresztyén élet és ismeretek terjesztése, az ev. ref. valláserkölcsei öntudat fejlesztése, az egyháziasság és összetartás érzetének ápolása s a dolgozó kezeknek építő munkára serkentése.*

Nem a magunk érdekét, hanem Krisztus anyaszentegyháza híveinek szolgálatát tartjuk magunk előtt s ezért bizalommal kérünk Mindenkit, hogy fizessen elő, olvassa és terjessze a *Vasárnapot*.

A hátralékos előfizetőket is atyafiságos szeretettel kérjük, hogy előfizetéseiket mielőbb rendezni sziveskedjenek.

A szerkesztőség.

Kegyesség útja.

Ó-szövetségi rózsáskert.

Összeállította: S. Váradi Albert.

Izsák fiai.

Mily sok rosszat okoz a vak szenvedély, amely egy pillanatnyi kéjért állandó, maradandó jókat gondatlanul eldob.

Mások testi erőtlenségeit önhasznunkra felhasználni, gyalázatos. Rebekához nem illett a tanács, Jákobnak pedig nem kellett volna elfogadni.

A haragosnak utjából állj ki.

A természetben te is megtalálhatod az Istent, csak keresd

Az idő mindent megemészt, a bosszu lángját is kioltja. Az emberi szívbe Isten a szeretet magvát ültette.

József és testvérei.

Hol az apa személyválogató: ritka a fiak közt az egyesség.

Ha jót akarsz: legyen erőd és bátorságod is hozzá.

Aki hazudik az vagy rosszat cselekedett, vagy rosszat akar.

Az az igaz erény, mely a sors minden fordulatai közt is ugyanaz marad.

Hagyj ma, holnap is lesz.

Jákob Egyiptomban.

A rossz lelkiismeret félenkebb a nyúlnál.

A legnagyobb bűnös is megtérhet.

Ne csak szóval bocsáss meg, hanem tettel is mutasd meg, hogy rosszat nem akarsz ellenségeidnek.

Ha Isten megáldott, gondoskodj szüleidről és hozzátartozóidról is.

Egy pillanatnyi öröm egy egész élet nyomorúságaival kibékíthet

Gyalázatos ember az, aki hatalmassá válván, szegény sorsu rokonait megveti.

Szent legyen előttünk a haldokló végakarata.

A ref. zsinat

A múlt héten tartott üléséből felterjesztette ő felsége elé szentesítés végett az általa hozott egyházi törvényeket. A felterjesztés a következő levél kíséretében történt:

Császári és Apostoli Királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

Magyarországi református egyházunk a legmélyebb tisztelettel és hálával fogadta Császári és Apostoli Királyi Felségednek 1904. évi április hó 8-án Bécsben kelt s velünk a vallás- és közoktatásügyi magyar királyi miniszter 1904. április hó 13-áról kelt 33.456. számú leiratával közölt ama legfelsőbb elhatározását, mellyel legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy magyarországi ref. egyházunk or-

szágos zsinatát, az egyetemes konventnek ugyanazon évi február hó 9-én kelt legalázatosabb folyamodványában elsorolt tárgyak fölötti tanácskozás és határozás céljából, 1904. évi november hó 10-ikére Budapest fő- és székvárosba egybehívhatta és ott megtarthatta és pedig anélkül, hogy az 1790—1. XXVI. törvénycikk 4. §-a értelmében fenntartott s királyi biztos kirendelésére vonatkozó jogát Felséges Urunk jelenleg érvényesíteni szükségesnek látta volna.

Egyházi törvényeink által tíz évre terjedő jog- és hatáskörrel felruházott országos zsinatunk tanácskozó üléseit Budapest fő- és székvárosban 1904. évi nov. hó 10-én tényleg megkezdette s eddigelé öt ülészakban folytatta. Országos zsinatunk működésének eddig maga elé tűzött törvényhozó részét befejezván, az 1891. évi december hó ötödikétől 1893. évi november hó 15-ikéig tartott első budapesti országos református zsinat által alkotott s Felséged legfelsőbb jóváhagyását és királyi megerősítését Bécsben 1893. évi december hó 29-én megnyert egyházi törvényeinket ismét átnézte, — a haladó kor, anyaszentegyházunk fejlődő életviszonyai és folyvást gazdagodó föladatai által előnkbe tűzött követelményekhez képest módosította, pótolta, kiegészítette. — kilencz külön törvénycikkre osztotta föl. Ez a kilencz törvénycikk, amelyek tehát magyar református egyházunk összes egyházi törvényeit magukban foglalják és kimerítik s amelyek közül a hetedik, nyolczadik és kilenczedik törvénycikk jelenlegi egyházi törvénytárunkhoz új anyag gyanánt csatoltatott, a következő:

I. törvénycikk az egyházalkotmányról és szervezetről;

II. törvénycikk a lelkészválasztásról, — missziói katonai, fegyházi, fogházi lelkészek s általában állami, alapítványi és törvényhatósági közintézményeknél működő lelkészek, állandó vallásitanító lelkészek, segéd- és helyettes lelkészek alkalmazásáról és elhelyezéséről, — a kegyeleti időről;

III. törvénycikk az egyházi adóról;

IV. törvénycikk a magyar országos református egyházi közalapról;

V. törvénycikk az egyházi törvénykezésről;

VI. törvénycikk a köznevelési és közoktatási szervezetről;

VII. törvénycikk az országos református lelkészi nyugdíj-, özvegy- és árva gyámintézetéről;

VIII. törvénycikk a külföldön levő magyar ref. hívek és egyházközögek gondozásáról;

IX. törvénycikk a magyar református egyházi törvényeknek a Magyar koronához tartozó Horvát- és Szlavonországok területén való végrehajtásáról.

A fölterjesztés ezután részletesen ismerteti az új és régi törvény közt levő eltéréseket, majd ezeket mondja:

Ezekben voltunk bátrak vázlatosan ismertetni a második budapesti országos református zsinatunk alkotta ama kilencz törvénycikket, melyet Felségedhez legkegyelmesebb megerősítés végett ezennel hódoló tisztelettel felterjesztünk.

Törvényeinknek többrendű, alapvető rendelkezései csak egy hajthatók végre, ha a megfelelő anyagi fedezetet — elsősorban az 1848. évi XX. törvénycikk részleges végrehajtása útján biztosíthatjuk.

Ez irányban Felséged magyar királyi kormányával ágostai hitvallását evangélikus testvéreinkkel közös tárgyalásokat folytatunk.

Alattvalói hódolattal kérjük Felségednek ezen tárgyalások iránti legmagasabb atyai figyelmét és jóindulatát.

Ezen alázatos előterjesztéseink után törvényeink legfelsőbb jóváhagyásáért és megerősítéséért esedezve s magyarországi református egyházunkat Felséged legkegyelmesebb jóakarátába ajánlva, a legmélyebb hódolattal öröklünk.

Budapesten, 1906. évi június hó.

Császári és Apostoli Királyi Felségednek, Legkegyelmesebb urunknak alázatos szolgálói:

a magyarországi református egyház 1904. évi november hó tizedik napján megnyílt második budapesti országos zsinata és annak nevében:

Kun Bertalan

a tiszáninneni református egyházkerület püspöke, mint az országos zsinat egyházi elnöke.

Br. Bánffy Dezső

az erdélyi református egyházkerület főgondnoka, mint az országos zsinat világi elnöke.

Egyháztársadalmi élet.

— **A marosvásárhelyi templom javításáért.** A marosvásárhelyi ev. ref. egyházi dalkör Balla Marcsa színművésznő és Hegyesy Gyula színművész úr, valamint a helyi cs. és kir. 64-ik gyalogezred zenekarának szíves közreműködésével 1906. évi július hó 1-én, az Erzsébet-ligetben jótékonycélu sétahangversenyt, este pedig ugyanott táncmulatságot rendez.

— **Megbívó** A nagyteremii ev. ref. egyházközség 1906. évi július hó 1-én az ujonnan épült templomának felavatási ünnepélyére és a templom javára táncestélyt rendez.

— **Fiók-közi közgyűlés** A marosi egyházmegye maros-vásárhelyi fiók-köre f. évi július hó 21-én fogja megtartani évi rendes közgyűlését Mező-Kövesden

H i r e k.

— **Bibliai olvasó kalauz.** *Bűnbánat.* Szükséges. Lukács 3, 1—17. Üdvös. 32. Zsolt. Térjünk meg. Ézs. 55. 6—11. Határozatlanság. Csel. 8. 9—24. Saul megtérése. Csel. 9. 1—18. A tömlöcztartó. Csel. 16. 25—34. Hát én? Jer. 18—19. — *Önmehtagadás vagy tobzódás.* Baltazár. Dán. 5, 1—6; 25—28. A bolond gazdag. Lukács. 12, 16—11. A gazdag ember. Lukács 16, 19—25. A nazareusok. IV. Móz. 5. 1—8. A rechabíták. Jer. 35, 1—11. Pál. I. Kor. 8—13. *Önmehtagadás és tobzódás.* Gal. 5, 16—24.

— **Gyászhir.** Egy derék, reményteljes ifju élet végéről adunk hirt olvasóinknak *Dr. Lóte Pál*, a a székelyföldi kirendeltséghez beosztott miniszteri fogalmazó, életének 27-ik évében váratlanul elhunyt. Munkás, szép jövőjü ifju volt és halála általános részvétre érdemes.

— **Szász virtuskodás.** A gyergyóditrói polgári iskola növendékei tanáraik vezetése alatt a minap Ma-

ros-Vásárhelyre rándultak át. A vonat-összeköttetés hiánya folytán azonban az éjszakát Velkey Zoltán tanár, hogy agyonüsse az unalmas estét, elment az ottani szászok hangversenyére, ahol nem éppen kellemes meglepetésben részesült. Az ottani szász tanárok feldühödve azon, hogy Velkey kabátján tulipánt hord és azt ismételt felszólítás dacára sem akarta levenni, sem a termet elhagyni, — megrohanták a tanárt, tulipánját letépték és ha egy Keobe nevü szász ur pártfogásába nem veszi, a magyar tanárt kidobták volna a teremből. Megjegyzendő, hogy a zöldszász pedagógusok között néhány államsegélylyel fenntartott gimnáziumban alkalmazott tanár is volt.

— **Egy jezsuita kilépése.** Angliában nagy fel-tűnést keltett Tyrell Györgynek, a legkiválóbb és legismertebb angol jezsuitának a rendből való kilépése. Még ellenségei is a legjobb angol jezsuitának tartották a reformáció óta. Már régebbi idő óta attól tette függővé a rend kötelékében való megmaradását hogy előjárói engedjék meg neki a theológiai kérdésekben a tudományos meggyőződésnek a vallásos (pápás) hittel való összeegyeztetését s annak a műveltebb kat. körökben való terjesztését. Ezt a szabadelvü fel-fogását soká megtűrték nála, mignem egy levele miatt Romában denunziálták s a római inkvizíció őt eretneknek jelentette ki. Egy akadémiai tanárnak adott válaszában ugyanis azt fejtegette, hogy bizonyos kat. tanok a tudományos meggyőződéssel össze nem egyeztetelhetők, s hogy napról-napra nő azoknak a művelt kat. hívőknek a száma, akik csupa vallásos meggyőződésből elfordulnak a pápás hit egyes dogmás tételitől. Ő a maga részéről a hitet csak ethikai és evangéliumi értelemben vallhatja s a kat. dogma egész tanépületét magára nézve kötelezőnek nem tartja. Ime a dogma uralma a kat. tudósok és hívők lelklismerete fölött, amelytől Hoensbrosch gróf és Tyrell példájára csak kilépéssel lehet szabadulni. Más út nincsen. Erre tragikus példa a nemrég elhunyt Schell müncheni tanár esete. Mert hát a Syllabus szerint katolicizmus és modern tudományos kutatás és haladás össze nem egyeztethető. Ez éppen a pápás dogma tragikuma a vallásos emberiségben.

Hirek az országból.

— **Beteg miniszter.** Polónyi igazságügyminiszter súlyos betegségében határozott javulás állott be, úgy, hogy kiköltözött üdülni a Margitszigetre, mely alkalmából a minisztert sokan üdvözölték.

— **A bukaresti kiállításra** kirándulók száma meghaladta a háromszázat. Ugy Magyarország összes állomásairól, mint a romániai vonalokon is féláruvasuti kedvezményes jegyeket élveznek a kirándulók, kik Brassóban egyesülnek s július 7-én reggel 8 órakor indulnak gyorsvonaton Bukarestbe.

— **Kossuth szobor leleplezés.** Ma leplezik le Kecskeméten Kossuth Lajos szobrát, melyre külön vonatok viszik a küldöttségeket és vendégeket. A leleplezésen a képviselőház és a kormány külön képviselteti magát.

— **Elítelt pópák** Mirza János szászvárosi és Se-carea Simion Alkenyeri gör. keleti lelkész a miért a templomban politikai beszédeket tartottak, ugyanott a múlt évi januári választáson Vlád Aurél oláh nemzeti képviselőre korteskedtek 14 napi fogházra ítéltettek, mely ítélet a kolozsvári ítélőtábla és a kir. kuria is helyben hagyott.

— **Fölmentett képviselők.** Még emlékezetében van bizonyára olvasóinknak a december 13-iki eset, mely az országházban történt, midőn a rendőrség és a képviselők között heves összeütközés volt. Az akkori miniszterelnök lázadás czimén vádolta a képviselőket a miért a darabont szolgaszemélyzetet a Házból kikergették. A szomorú emlékű esetnek most volt az utolsó felvonása, mely szerint a vizsgálat alapján Sélley Barnabás a budapesti királyi ügyészség ezidő szerinti vezetője a bűnvádi eljárást megszüntette.

— **Villámcsapás egy templomban.** Biharmegyében szerdán óriási vihar volt. A vajdai református templomban éppen a népiskola évváró vizsgálatát tartottak, a midőn a villám becsapott a templomba, s egy kis leánykát agyon sújtott. A beunlevők között óriási rémület és tolongás támadt, melyben több apró iskolás gyermeket össze tapostak.

A dühös szekér

Írta: Bedőházi János.

Gyermekkoromban történt; akkor még bezirker világ volt. Történt tehát, hogy a juhászunk fiát, a kis Tógyikát egy veszett farkas marcangolta meg. A szerencsétlen gyermeket iszonyu kínjai között szállították be Medgyesre; utközben, egész közel a városhoz azonban kiszenvedett.

A szekér és az eléje fogott két ökör a falusbiróé, a derék Blesch Hanesé volt, aki lóháton kísérte a szomorú fogatot. Mit volt tenni? a halottat be kellett szállítania Medgyesre s ott mielőtt eltemettetné, jelentést tenni a Bezirksamtnál.

Sok lőtás-futásba került a derék Blesch Hanesnek, míg a halottat elhelyezhette s a további rendelet meghallgatása végett ismét a Bezirksvorsteher ur elé kerülhetett.

Klipanek, a Vorsteher ur éppen távozóban volt s nem akarva már visszatérni, oda kiáltott alantassának, a szorgalmasan körmölgető Burling urnak:

— Veszettség: járványeset. Keresse ki az illető rendeleteket és adja meg ennek az embernek a további teendőkre nézve az utasításokat.

Ezzel távozott.

Burling ur főnöke távozása után szintén távozóban akart lenni s a megszorodott teendő miatt bosszusan surolgatta tömpe orrát.

— Veszettség? Járvány? Jó hát legyen járvány! — mormogta magában, mialatt a Verordnungenkat

kereste, kutatta. — Ihol van. Járvány. Az elhaltnak ruhái, tárgyak, a melyekkel érintkezett, a szekér, a melyen esetleg szállítottatott elégetendők. Ez ugyan a kholerára szól, de ebben az esetben is alkalmazható.

Burling ur erre elmagyarázta a teendőt a derék Blesch Hanesnek, a ki sehogy sem tudott belenyugodni abba, hogy az ő ujvasalásu szekere tűz áldozata legyen.

— Már pedig úgy kell lenni, mert a szekér veszett, ezt mondja Verordnunk, — magyarázgatta bölcsen Burling ur. — Már pedig tudja meg, a Verordnung a szentírás után az első. A maga szekere több mint bizonyos, a veszetség csiráját hordja magán, s így meg kell égetni!

Blesch Hanes megrökönyödött.

Az ő szekere veszett volna?

Már két órája, hogy haza küldte, nemsokára oda haza is lesz. Szolgája betaszítja majd a színbe a lószekér, meg a másik vadonat új ökörszekér közé; több mint bizonyos azok is megvesznek, s majd azokat is meg kell égetni. Rettentőbbnél rettentőbb gondolatok cikáztak keresztül a derék falusbiró agyán s szemei előtt dühös szekereknek legiója tánczolt. Mi történik, ha a veszetség utközben talál kitörni szekeren, s megvadulva, elragadja ökreit, belesodorja a Küküllőbe?

— Igen! Igen! a Küküllő hidján a mint átmegy, bizonynyal kitör rajta a viziszony.

Fennhangon mondta el gondolatait, Burling ur pedig a Verordnungsblattra mutatva, vészjóslólag bölíngatott fejével.

Alig köszönve rohant ki a szekereit féltő Blesch Hanes, megnyergelte a zabra várakozó Tercsit s cigányabrakkal jóltartva ösztökélte gyors ügetésre.

Utközben mindenkitől megkérdezte, valjon nem láttak-e egy megdühödt szekeret tova rohanni? Azok nagyot néztek a különben tekintélyt keltő alakra s bizonynyal azt gondolták, hogy ha dühödt szekeret nem is láttak, de megbolondult embert látnak.

Habzott a Tercsi, szinte kidőlt már, mikor a derék Blesch Hanes meglátta szekerét, a mint, a boldogfalvi hegyen lassan vontatták felfelé huzódó lábú ökrei.

Oda kiáltott szolgájának, hogy álljon azonnal meg.

A szekér megállott, nem mutatott semmi nyugtalanságot. Még nincs baj! örvendezett magában Blesch Hanes.

Rögtön kifogatta ökreit.

De hát mi lesz a szekérből, ha itt marad magára míg az égetéshez szükséges szalmát kihozzák, s időközben kitör rajta a veszetség? Ha megtalál indulni! beszalad a falú szekerei közé! összezuz embert, állatot!

A felelősség sulya alatt majdnem összerogyott szegény Blesch Hanes.

Éppen akkor jött a gornyik, a falu küldöncze. Hosszu szekérlánczot vonszolt maga után. Zálogba szedte el éppen valamelyik prevarikatortól, aki a falu rétyére csapta ki ökreit.

— Megállj! — kiáltott Blesch Hanes. — Éppen jókor jössz, most ugyancsak elkél a segítség!

A lánczczal azután jó erősen megkötötték a szekér kerekeit, a lánczot meg egy földbe vert czövekhez erősítették.

— Mi ez? — kérdezte halkán a gornyik a szolgáltól.

— Meg van dühödve, — suttogta a szolgál.

— Ki? a biró? — a gornyik keresztet vetett magára.

— Nem, a szekér — magyarázta a legény.

— Így most már nem fut el, — szölt a biró homlokát dörzsölgetve. — Te itt maradsz! — folytatta a gornyikhoz fordulva. — Vigyázz, hogy a szekérhez senki közeledjék, amig visszajövünk a szalmával.

Azza! az ökröket maguk előtt terelve, ballagtak a falu felé.

Szegény Nyikuláj, a gornyik halálos félelmeket állott ki.

Néha úgy tetszett neki, mintha a láncz megsördült volna, mintha a szekér rudja felemelkedett volna, dühösen kalimpálva a levegőben. Jöttek, mentek az emberek, s a Nyikuláj kiszinezett elbeszélésének hatása alatt, mintha láttak volna valamit, hogy a szekér csakugyan megemelte a hátsó kerekét.

Megérkezett a szalmás szekér is, kellő távolban állott meg, úgy hordták ölben a szalmát a dühös szekér alá. Sok nép gyűlt ki a faluból, sokáig nézték, mint hamvad el lassanként a Blesch Hanes falusbiró szekere.

A Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süket-séget, fülfolyást, zúgást és nehézhallást** meg idült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 frt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-utca 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógyszer-tárban.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.

Fióktézetek és kirendeltségek: Csikszéreda, Gyergyó-szentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszéreda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.
2. **Tőzsdei megbízások** teljesítése.
3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló-lefizetése ellenében, a fennmaradó vételért az intézet mérsékelt kamat mellett kölcsön adja, — akár pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyereség már a vevőt illeti.
4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.
5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**
6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt érték-papírok beváltása.
7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékelt kamat mellett.
8. **Osztálysorsjegyek elárúsítása.**
9. **Takarékbetétek átvétele** könyvecskékre, folyó és cheque számlára.
10. **Szelvények beváltása** és új szelvények beszerzése.
11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.
12. **Letétek.** Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat: kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.
13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb. tűz- és betörésmentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj melletti bérbeadása.

1. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának.

15. **Kivándorlóktól érkező** pénzek, utalványok és chequek legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, a mi a bank és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk felvilágosítással és utbaigazításokkal.

A pénzváltó üzlet hivatalos órái:

dél előtt 8—1 óráig

délután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvényársaság
Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZŐ IZŰ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

„VASÁRNPAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja **egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona.** Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjusági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tenta, itató papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZE ≡
MAROS-VÁSÁRHELY. SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorsajtóval,
két amerikai gyorsajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.